

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	24. november 2000

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelse af 23. oktober 2000 (Alm. del {{SPA}} bilag 110) vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af de deri stillede spørgsmål nr. 14-20.

UDENRIGSMINISTERIET N.4, j.nr. 97.A.40/8

Nordgruppen Den 22. november 2000

BESVARELSE AF SPØRGSMÅL NR. 14-20 af 23. oktober 2000

fra Europaudvalget (Alm. Del {{SPA}} bilag 110)

Spørgsmål nr. 14:

Hvorfor har EU rejst den såkaldte sværdfiskesag mod Chile i WTO?

Svar:

Chile indførte i 1991 et forbud mod landing i og transit gennem chilenske havne af sværdfisk fanget af Fællesskabets fiskere. Siden 1991 er forbuddet ved flere lejligheder blevet drøftet på bilaterale møder mellem EU og Chile.

I 1998 indgav den nationale, spanske sammenslutning af dybsø-linefiskere (ANAPA) en klage under EU's handelsbarriereforordning TBR (Technical Barriers Regulation) over det chilenske forbud. Det spanske hovedklagepunkt var, at forbuddet var i strid med GATT{{PU2}}s artikel V (om ret til transit), hvilket blev bekræftet af TBR-undersøgelserne, der

ligeledes konkluderede, at det chilenske forbud ikke kunne baseres på GATT{{PU2}}s artikel XX (undtagelse til beskyttelse af sundhed).

Den udarbejdede TBR-rapport foreslog, at man skulle søge en forhandlingsløsning. EU har ved gentagne lejligheder forsøgt at finde en sådan. Bestræbelserne har imidlertid ikke ført til de ønskede fremskridt. Grundet den manglende bevægelse i sagen valgte Kommissionen i april 2000 at indlede konsultationer med Chile inden for rammerne af WTO{{PU2}}s tvistbilæggesmekanisme. Konsultationerne blev afholdt den 14. juni og 19. juli 2000 sse bragte ikke parterne tættere på en løsning. Der er siden afholdt konsultationer i perioden 19.-20. oktober 2000. Disse har heller ikke ført til de fornødne fremskridt.

EU har på denne baggrund på mødet i WTO{{PU2}}s tvistbillæggesorgan den 17. november 2000 anmodet om nedsættelse af et WTO-panel. Ifølge Kommissionen skal anmodningen ses på baggrund af et langt sagsforløb, under hvilket der ikke fra chilensk side er udvist tilstrækkelig imødekommenhed.

Der er i denne forbindelse fra EU-side lagt vægt på, at FN{{PU2}}s Havretskonvention (UNCLOS) ikke regulerer transit og import af fiskeri-produkter. En behandling af sagen i UNCLOS-regi (som ønsket af Chile) udelukker derfor stillingtagen til dette vigtige spørgsmål.

Der er endvidere lagt vægt på, at anmodning om nedsættelse af et WTO-panel er nødvendig for, at EU kan bevare muligheden for at gøre sine rettigheder gældende under WTO.

Anmodningen om nedsættelse af et panel er således ikke udtryk for, at EU har fraveget sit ønske om at nå en forhandlingsløsning.

Spørgsmål nr. 15:

Hvilke EU-kommissærer har godkendt, at den såkaldte sværdfiskesag blev rejst i WTO?

Svar:

Beslutningen om, at EU skulle anmode om nedsættelse af et WTO-panel er truffet af medlemslandene i artikel 133-komiteén på basis af et forslag fra Kommissionen (Sagen henhører under handelskommissær Pascal Lamy). 14 lande støttede forslaget.

Danmark kunne ikke støtte Kommissionens forslag. Fra dansk side blev det tilkendegivet, at man ikke på nuværende tidspunkt og grundlag kunne gå ind for etableringen af et WTO-panel. Man fandt, at der som betingelse for at tage stilling til forslaget skulle foreligge tilfredsstillende dokumentation for, at Fællesskabets fiskeri og transit af sværdfisk gennem Chile ikke medvirkede til at true sværdfiskebestanden i de pågældende farvande .

Spørgsmål nr. 16:

Hvor stor økonomisk interesse har EU i fiskeri af sværdfisk i den sydlige del af Stillehavet, og hvor stor skønnes den økonomiske gevinst at være ved at få adgang til at lande fangsterne i chilenske havne?

Svar:

Den økonomiske gevinst for EU ved fiskeri af sværdfisk i den sydlige del af Stillehavet er blevet analyseret i den i svaret på spørgsmål 14 nævnte TBR-rapport. Følgende besvarelse er baseret på denne rapport.

Ifølge rapporten fanges hovedparten af sværdfisk i den sydlige del af Stillehavet af chilenske fiskere. I det følgende gengives Kommissionens oversigt over EU{{PU2}}s og Chiles fangst af sværdfisk (tons) i perioden 1984-1999:

	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Chile	103	342	764	2059	4455	5824	4955	7255	6379	4712	3801	2594	3145	4040	4492	2923
EC	0	0	0	0	0	0	1007	2794	2435	928	576	698	772	2040	1411	1297

Antallet af EU-fiskefartøjer, som ernærer sig ved at fange sværdfisk i den sydlige del af Stillehavet, toppede i 1992, hvor der ifølge Kommissionens opgørelser var tale om 11 fartøjer. Antallet af fiskefartøjer har siden 1993 varieret mellem 4 og 7.

Den økonomiske interesse for EU af fiskeri af sværdfisk er snævert forbundet med adgangen til at lande fangsten i chilenske havne.

Præcise beregninger over de økonomiske gevinster ved at få adgang til chilenske havne er i sagens natur forbundet med en betydelig usikkerhed og er vanskelige at foretage.

På omkostningssiden indgår Fællesskabets fiskeres ekstraomkostninger i forbindelse med, i stedet for at lande fangsten af sværdfisk i chilenske havne, at lande sværdfiskene i fjernere beliggende havne i Peru. Disse omkostninger skønnes at udgøre ca. 5-7% af de totale operationsomkostninger. Hertil kommer, at adgangen til at lande fangsterne i chilenske havne muliggør anvendelsen af mindre fiskefartøjer, der ikke vil være profitable, såfremt de skal foretage de ca. 6 dages sejlads til Peru, hver gang de har fyldt deres fangst- og frysekapacitet. Nødvendigheden af at sejle fangsten til Peru medfører ligeledes et tab i form af mistet fiskeri. Dette tab skønnes at udgøre ca. 49.000 EUR per fartøj for hver sejlads til Peru.

Med udgangspunkt i den maksimalt mulige fiskeperiode på 10 måneder og i anvendelsen af alle de ANAPA-fiskefartøjer, der ville kunne operere i den sydlige del af Stillehavet, opgør TBR-rapporten de årlige ekstraomkostninger ved ikke at kunne anvende chilenske havne til ca. 1,7 mio. EUR og de årlige, tabte indtægter til ca. 5,3 mio. EUR. Det understreges i TBR-rapporten, at denne opgørelse skal anses som teoretisk.

Spørgsmål nr. 17:

Ligger der videnskabelige undersøgelser om fiskebestandens størrelse og sårbarhed til grund for EU-fartøjers ret til at fange sværdfisk i den sydlige del af Stillehavet?

Svar:

Ifølge statistik fra FN's landbrugsorganisation FAO, som er citeret i TBR-rapporten, er der ingen klare tegn på overfiskeri af sværdfisk i den sydøstlige del af Stillehavet. Bestanden af sværdfisk anses som sundere og mere stabil end bestanden i Atlanterhavet og Middelhavet. Det fremhæves imidlertid, at der er behov for en nærmere videnskabelig undersøgelse.

EU har gentagne gange indbudt Chile til samarbejde om videnskabelige og tekniske undersøgelser. Chile har ikke hidtil accepteret forslaget.

Spørgsmål nr. 18:

Er de EU-fartøjer, som fisker efter sværdfisk i den sydlige del af Stillehavet, underlagt konkret regulering med henblik på at sikre, at fiskeriet er bæredygtigt (f.eks. krav om mindstestørrelser af sværdfisk, tiltag m.h.p. at undgå bifangster, forbud mod fiskeri i gydeområder)? Hvordan kontrolleres det i givet fald, at kravene overholdes?

Svar:

Regulering af fiskeriet af sværdfisk i den sydlige del af Stillehavet sker på tre niveauer: Nationalt chilensk niveau, EU-plan og internationalt plan.

(i) Chile har jurisdiktion inden for 200 sømil fra den chilenske kyst (den såkaldte eksklusive, økonomiske zone), og det er et chilensk anliggende at tillade og regulere et tredjelands fiskeri i denne zone. Fællesskabets fiskefartøjer kan ifølge chilensk lovgivning ikke losse deres fangst af sværdfisk og efterfølgende opmagasinere og omskibe sværdfiskene i chilenske havne.

Chile vedtog i 1989 en omfattende fiskerilovgivning (Ley No. 18.892), som senere er blevet ændret (ved Ley No. 19.079 og Ley No. 19.080 begge fra 1991). Disse juridiske tekster blev i 1991 konsolideret ved et præsidentdekret, som normalt omtales som den generelle fiskerilovgivning. Dekretet regulerer "bevaringen af hydrobiologiske ressourcer og alt fiskeri, aquakultur, fiskeri rettet mod forskning og fritid i indenlandsk farvand, indre kystvande, det territoriale hav eller Republikkens eksklusive økonomiske zone og i områder, der grænser op hertil, eller som er dækket af national jurisdiktion i overensstemmelse med international lov eller aftaler"

Ifølge TBR-rapporten er den væsentligste bestemmelse i lovgivningen dekretets artikel 165, som giver det chilenske Ministerium for økonomi, udvikling og Genopbygning myndighed til at forbyde og begrænse landing af fisk ud fra hensyn til bl.a. bevaring af fiskebestanden. I TBR-rapporten fremhæves det, at den nuværende fortolkning af artikel 165 også tillader de chilenske myndigheder at håndhæve reguleringen m.h.t. udenlandsk fiskeri af særlige, vandrende fiskearter, såsom sværdfisk, uden for Chile's eksklusive økonomiske zone.

Udover den nævnte generelle regulering findes flere reguleringer direkte rettet mod fiskeri af sværdfisk m.h.t. fiskeudstyr, fiskeområder og regler for forskellige fartøjstyper. Med hensyn til krav om mindstestørrelser indeholder den chilenske lovgivning et krav om, at sværdfisk skal være 106 cm. i længden mellem første og anden rygfinne. Der accepteres imidlertid fangst af 20% sværdfisk under denne minimumsstørrelse.

Det er ikke Udenrigsministeriet bekendt, hvem der i realiteten kontrollerer overholdelse af kravene i den konkrete, chilenske regulering. Den generelle myndighed til at suspendere registrering af fiskefartøjer, når fuld udnyttelse af fiskebestanden er nået, ligger i det chilenske Landbrugsministerium.

(ii) Med hensyn til EU-regulering nævnes EU's kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (Rfo. Nr. 2847/93 af 12. oktober 1993), som indeholder en forpligtelse, ifølge hvilken alle medlemslande skal sikre, at deres fartøjers aktiviteter uden for EU's fiskerizone er underkastet passende kontrol. Det er de enkelte medlemslande, der skal sikre inspektion og overvågning for at sikre overholdelsen af EU-bestemmelser, som gælder udenfor EU.<>

(iii) Uden for Chiles farvande i den centrale og sydlige del af Stillehavet dvs. på det åbne hav er der i øjeblikket ingen international fiskeriorganisation, som regulerer fiskeri efter bl.a. sværdfisk.

Med hensyn til international regulering har Chile, jf. besvarelsen af spørgsmål 19, udtrykt ønske om at behandle tvisten om sværdfisk under FN's havretskonvention (UNCLOS).

Ifølge UNCLOS har kyststater rettigheder og jurisdiktion over levende havressourcer inden for deres eksklusive økonomiske zone, hvilket vil sige 200 sømil fra kysten. Landet er samtidigt forpligtet til at bevare og forvalte de levende ressourcer, og hvor det er nødvendigt, at samarbejde med andre stater herom.

Ifølge TBR-rapporten fortolker Chile UNCLOS's regler på en særegen måde med hensyn til opfattelsen af omfanget af den chilenske eksklusive økonomiske zone. I henhold til den chilenske fortolkning har Chile ret til at udvide sin regulering ud over 200 sømils grænsen for at beskytte fiskeriet efter sværdfisk. Begrundelsen er, at sværdfisk tilhører en vandrende fiskeart, der bevæger sig ind og ud af chilensk farvand. I TBR-rapporten viser, at den chilenske fortolkning, som er indarbejdet i den chilenske fiskerilovgivning, udvider den chilenske regulering af fangst af sværdfisk fra et havområde på ca. 1,35 mio. km² til et område på ca. 9,06 mio. km².

Spørgsmål nr. 19

Mener Danmark, at WTO eller UNCLOS er det rette forum for afgørelse af sværdfiskesagen?

Svar:

Chile har taget skridt til at rejse en tvistbilæggesag inden for rammerne af FN's havretskonvention (UNCLOS).

EU's synspunkt er, at WTO er et mere egnet forum til løsning af konflikten, og at der bør findes en multilateral løsning i stedet for Chiles unilaterale tiltag. I TBR-rapporten fremhæves det bl.a., at procedurene under WTO's tvistbilæggesmekanisme har den fordel, at der er faste tidsfrister og mulighed for opfølgning, såfremt en afgørelse ikke efterleves, hvilket ikke er tilfældet under UNCLOS. Fra EU-side lægges mere vægt på dels, at FN's Havretskonvention (UNCLOS) ikke regulerer transit og import af fiskeri-produkter, hvorfor en behandling af sagen i UNCLOS-regi udelukker stillingtagen til dette spørgsmål, og dels at anmodning om nedsættelse af et WTO-panel er nødvendig for at EU kan bevare muligheden for at gøre sine WTO-rettigheder gældende. Anmodningen om nedsættelse af et panel således ikke udtryk for, at EU har fraveget sit ønske om at nå en forhandlingsløsning.

TBR-rapporten vurderer, at en tvistafgørelse under UNCLOS givetvis ville bekræfte, at Chile ikke kan opretholde sin regulering uden for landets eksklusive økonomiske zone. En afgørelse herom under UNCLOS vil imidlertid som nævnt ikke kunne pålægge Chile forpligtelser med hensyn til at tillade landing og transit gennem chilenske havne.

Fra dansk side er man enig i de nævnte forskelle (procedurer, opfølgning) mellem WTO og UNCLOS som forum for afgørelse af tvisten.

Samtidig er det en dansk grundholdning, dels at WTO ikke hierarkisk står over multilaterale miljøaftaler, og dels at tvister mellem parterne i en multilateral miljøaftale bør afgøres inden for rammerne af denne. UNCLOS omhandler en række havretsaspekter, herunder økonomiske, kommercielle og miljømæssige. Der er trods aktivt arbejde fra EU's side ikke gjort væsentlige fremskridt i den internationale drøftelse af ke betingelser, herunder med hensyn til indhold, en konvention skal opfylde for at udgøre en multilateral miljøaftale. Det er derfor uklart, om UNCLOS udgør en sådan.

For Danmark er det væsentligt, at det centrale hensyn til sværdfiskebestanden - med baggrund i GATT artikel XX - vil kunne indgå med vægt også under behandling af sagen i WTO-regi.

Spørgsmål nr. 20:

På Udenrigsministeriets handelspolitiske konference den 16. oktober 2000 beskyldte Mogens Peter Carl fra EU-Kommissionen Chile for grøn protektionisme i sværdfiskesagen. Har EU efter Danmarks opfattelse dokumentation for denne påstand?

Svar:

Fra dansk side finder man det væsentligt, at WTO respekterer miljøhensyn, og man vil arbejde for, at der på behørig vis tages højde for at undgå tiltag, der kan karakteriseres som grøn protektionisme.